REPORTERII NOŞTRI ÎN VIZITĂ LA

Ş. N. OLTENIŢA, C. S. M. REŞIŢA ! Două formaţii care în campionatul trecut luptau din răsputeri să evite Divizia C !

S. N. OLTENIŢA şi C. S. M. REŞIŢA, două formaţii care, la interval de numai cîteva luni, dau acum asaltul pentru... Divizia A !

Care sînt cauzele acestei metamorfoze ?

Căror factori se datoreşte schimbarea în bine a evoluţiei celor două echipe într-un timp atît de scurt ?

Iată întrebările care ne-au făcut să ne îndreptăm paşii spre Oltenita şi Reşiţa, două centre muncitoreşti în care fotbalul are rădăcini puternice. Alăturatele reportaje încearcă să dea răspuns la întrebările de mai sus.

DOUĂ DIN REVELAŢIILE DIVIZIEI B

ŞANTIERUL NAVAL OLTENIŢA

O ECHIPĂ IEŞITĂ DIN ANONIMAT

Lotul echipei S. N. Oltenita cuprinde numeroşi jucători tineri, talentaţi, cei mai mulţi proveniţi din pepiniera proprie

În ediţia trecută a campionatului primei serii a Diviziei B, echipa S. N. Oltenita s-a situat în permanenţă în a doua jumătate a clasamentului, izbutind cu greu, în final, să se menţină în divizia secundă datorită unui singur punct acumulat în plus, punct salvator. Acum, după opt etape, aceeaşi echipă, cu aproape acelaşi lot de jucători, se află pe locul al II-lea la o diferenţă minimă de lider, avînd la activ cinci victorii, două jocuri egale şi o singură înfrîngere.

„DACĂ ŞANSA NE VA SURÎDE..."

Am descins la stadionul din Oltenita în liniştea unei zile de toamnă, tulburată numai de vocea antrenorului **Vasile Copil**, revenit la cîrma echipei după o absenţă de 18 luni. Ne-a întîmpinat aspectul cochet al unei baze sportive care dispune de două terenuri, unul gazonat, mărginit de două tribune cu o capacitate de 2.500 de locuri, construit prin munca voluntară a muncitorilor Şantierelor navale.

Cele 70 de minute cît a durat şedinţa de antrenament au reliefat poza de lucru a jucătorilor; antrenamentul s-a caracterizat printr-un efort susţinut, fără menajamente, prin gradul de dificultate al exerciţiilor şi precizia în execuţie. **„De la începutul campionatului**, ne-a pus în temă tov. **Marin Voicu** — membru al secţiei de fotbal **— s-a făcut simţită întronarea unui climat sănătos de muncă ; dovadă : prezenţa sută la sută la antrenamente. Jucătorii au acum altă mentalitate despre fotbal, îl practică cu dăruire şi pasiune, îşi iubesc clubul unde au crescut, fiind puternic uniţi sufleteşte. Cei mai mulţi sînt din Oltenita sau din comunele învecinate, au copilărit aici, la noi, se cunosc şi se respectă reciproc, iar anii petrecuţi împreună la juniori şi apoi la echipa I. le-au dezvoltat puternic trăsături morale şi de caracter".**

Pentru a întări aceste afirmaţii să ascultăm şi părerea fotbaliştilor **F. Eftimescu** şi **I. Dima** : **„Rezultatele de pînă acum le punem pe seama unei puternice suduri sufleteşti între noi, jucătorii. Am ajuns să ne cunoaştem perfect atît în viaţă cît şi pe teren. Seriozitatea antrenorului şi sprijinul conducerii, vrem să fie răsplătite printr-o comportare constant bună din partea noastră pe întreg parcursul campionatului. Ţintim un loc fruntaş, dar dacă şansa ne va surîde nu-i vom da cu piciorul...".**

UN ANTRENOR TÎNĂR ŞI AMBIŢIOS

Vasile Copil nu împlinise 28 de ani şi era încă jucător la Rapid cînd s-a dedicat muncii de antrenor. Cu

Antrenorul Vasile Copil, revenit la Oltenita, este „pus pe fapte mari".

încredere şi pasiune, şi-a oferit serviciile echipei S.N. Oltenita pe atunci divizionară C. În vara acestui an, după ce a încercat cu Delta Tulcea promovarea în B, Copil a revenit acolo de unde plecase, la Oltenita. Cu încredere în posibilităţile jucătorilor, la 3 iulie a început o muncă susţinută, punîndu-şi mari speranţe în oamenii pe care-i cunoştea atît de bine. Şi nu s-a înşelat, căci astăzi îţi vorbeşte despre ei cu multă plăcere : **„Toţi jucătorii sînt salariaţi ai Şantierelor navale, oameni serioşi care ştiu să preţuiască munca atît în producţie cît şi pe terenul de fotbal. Aceasta reprezintă cheia succeselor noastre de pînă acum. În acelaşi timp, o contribuţie majoră, prin sprijinul moral şi material acordat, am avut şi din partea organelor locale, reprezentate prin tovarăşii Nicola Iosin şi Ştefan Bolboacă, din partea directorului general, Ion Cristea, preşedintele de onoare al asociaţiei, Petru Pavel, preşedintele secţiei şi Taşcu Hagivreta, financiarul asociaţiei, oameni pasionaţi şi activi, în permanenţă alături de viaţa echipei.**

Din capul locului, mi s-a acordat credit deplin în privinţa alcătuirii formaţiei ca şi în luarea unei măsuri disciplinare, care să permită buna desfăşurare a activităţii. Vechiului lot i-am adăugat patru nume noi şi anume portarul Mitrică (de la Dinamo Bucureşti-juniori), fundaşul Viciu (Metalul Buc.), mijlocaşul Buburuz (Dinamo Obor) şi atacantul Păunescu (Electronica). În rest dispunem de : Grădişteanu — portar : Baltag, Dima, Raţeu I, Chivu, Iordache — fundaşi ; Cîmpeanu, Vasilescu, Căpraru, Raţeu II — mijlocaşi ; Niţu, Constantin, Eftimescu, Stamaniehi, Răducanu, Patraeli şi Enculescu — atacanţi.

Concomitent îşi desfăşoară activitatea şi cei 18 componenţi ai echipei de juniori, sub conducerea antrenorului Marin Vasile, vechi şi priceput tehnician, cel care are meritul promovării echipei în Divizia B. În clipa în care unul dintre aceşti tineri este copt pentru echipa de seniori sînt gata să-i acord credit deplin. Avînd la dispoziţie un lot numeros, cu o medie de vîrstă de 24 de ani, am reuşit, prin acumularea unui ridicat potenţial fizic, să asigurăm o mare elasticitate a jocului, iar jucătorii sînt în stare să menţină acelaşi ritm pe întreaga durată a partidelor, fără deosebiri între cele de acasă şi cele din deplasare. Aşa se explică victoriile noastre la Plopeni şi Paşcani.

Obiectivele pentru acest an competiţional se referă la ocuparea unui loc fruntaş în clasament, bineînţeles fără a ignora o eventuală surpriză. Gîndindu-mă că din oraşul Oltenita s-au ridicat o serie de fotbalişti buni ca Grama, Coman, Muşat, Ion Constantin, Şoangher, personal aş trăi o mare satisfacţie ca la sfîrşitul campionatului — în urma unor evoluţii convingătoare — doi-trei dintre actualii mei elevi să fie solicitaţi de unele echipe de Divizia A".

Text : Gheorghe NERTEA
Foto : V. ONESA

CLUBUL SPORTIV MUNCITORESC REŞIŢA

PATRU RĂSPUNSURI ELOCVENTE

În viaţa unei echipe de fotbal nu există drum neted. De exemplu nu este nevoie. Sau, dacă doriţi unul, iată-l pe cel dat de echipa metalurgiştilor din Reşiţa : de la titlul de campioană a ţării, la campionatul regional ! Într-adevăr, la prima sa apariţie într-un turneu final al campionatului naţional, în ediţia 1930—1931, U.D.R., alinind echipa : **Damacek — Pomacek, Győri — Sincu, S. Sepi, Bundi — Tibişanu, Lakatos, Ploeşteanu, Kilianovitz, Moise,** devine campioana ţării, învingînd în jocul decisiv, cu 2—0, formaţia S. G. Sibiu. În anul următor, reşiţenii sînt din nou în finală, dar nu pot rezista, la Bucureşti, Venusului : 0—3. Şi apoi tăcere timp de şase ani pentru ca în 1938—1939 să-i găsim din nou în rîndul celor mai bune echipe. Timp de cinci ediţii consecutiv, Reşiţa se află în plutonul Diviziei A, dar în 1947—1948 cade în „B", revine în 1950, dar retrogradează din nou. Deruta este mare şi un an mai tîrziu, Metalul Reşiţa ajunge în campionatul regional, de unde revine în „B" în 1953. Fără rezultate deosebite.

Dar cînd nimeni nu se aştepta, Metalul reuşeşte o performanţă unică şi pînă acum în istoria fotbalistică a oraşului de pe malurile Birzavei : cucereşte „Cupa României" întrecînd la Bucureşti — vă amintiţi ? — pe Dinamo, cu 2—0. Antrenorul **Mihai Zsizsik** alinia atunci formaţia : **Zarici — Chirilă, Potoceanu — Munteanu, Teodorescu, Apro — Jojart, Mioc, Urcan, Iovan (Vidra), Seleş.** Acesta din urmă semnase cele două goluri.

Se părea că acesta a fost „cîntecul de lebădă" al Reşiţei fotbalistice, o neputinţă cronică frînînd bunele intenţii, obligînd la resemnare : trei ani la rînd, din 1961 pînă în 1964, C.S.M. s-a clasat pe locul al doilea, ratînd pasul cel mare şi privind cum Farul, Dinamo Piteşti şi Minerul Baia Mare primeau laurii învingătorilor, ai promovaţilor. Cum este firesc, după cele trei campionate în care încercaseră totul pentru victoria finală, reşiţenii traversează o perioadă de reflux : locul 11 în 1964—1965, locul 12 în 1967—1968, la un pas de Divizia C. O nouă tentativă de evadare se mai produce în campionatul 1968—1969, dar din nou locul al doilea, la cinci puncte de C.F.R. Cluj. Şi din nou urmează toboganul, C.S.M. oprindu-se în primăvara acestui an pe locul 14, la un punct de U.M.T. şi Vagonul care acum dau bătălia pentru ieşirea din anonimatul celei de-a treia categorii.

Deci locul 14 la 20 iunie, în acest an. Şi locul 1 la două luni distanţă, la 23 August, după etapa a doua ! Locul 1 menţinut de atunci fără întrerupere la o diferenţă care a crescut mereu, ajungînd după etapa a opta la cinci puncte, ceea ce' — deşi s-a scurs de abia un sfert din campionat şi multe se mai pot schimba — conferă formaţiei şanse frumoase în a fi, începînd din toamnă, din nou printre cele mai bune echipe din ţară.

Cum spuneam, în viaţa unei echipe de fotbal nu există drum neted. Iată, acum, după amintitul tobogan, urcuşul care pare să aibă drept punct final Divizia A. Cum a fost posibilă această totală schimbare, cunoscînd faptul că nu s-a modificat aproape deloc componenţa lotului ? Întrebarea aceasta am pus-o zilele trecute, la Reşiţa, cîtorva dintre cei ce se ocupă de bunul mers al echipei. Răspunsurile lor sînt elocvente în ceea ce priveşte modificarea de structură internă, sufletească, afectivă, schimbarea de atmosferă care a dus la rezultatele de pînă acum. Să-i ascultăm :

● **Ing. Gh. Deliu**, vicepreşedinte al secţiei de fotbal : „După necazurile din campionatul trecut, la iniţiativa organelor locale de partid, s-a reorganizat totul în secţia de fotbal. În conducere, au apărut oameni de specialitate, foşti jucători ai echipei, ca de pildă Dumitru Neagrău, preşedintele secţiei, directorul

Szilagy şi Puşcaş — golgeterii din Reşiţa

„Îmi dau seama că în seria noastră există echipe cu loturi mai bune decît C. S. M. Reşiţa" — I. Reinhardt

Direcţiei contabilitate-financiar a Centralei siderurgice Reşiţa, Pop Vasile, secretarul secţiei, antrenorul Zsizsik şi alţii. Apoi, venirea antrenorului Reinhardt de la U.T.A., care a adus în mijlocul echipei spiritul de disciplină şi de muncă cu care era obişnuit la Arad. Aceştia sînt factorii principali care au dus la redresarea fotbalului din oraşul nostru. Jucătorii sînt aceiaşi, nume noi fiind doar Atodiresei, Kiss, Szilaghi şi Aşa. Nu am crezut în rezultate atît de bune. Dar de acum încolo se pun alte probleme, dovedindu-se că seriozitatea şi munca dau adevărata măsură a valorii jucătorilor pe care-i avem. Totuşi, Divizia A înseamnă cu totul altceva decît Divizia B. Şi noi sîntem conştienţi de aşa ceva".

● **Prof. Ilie Pătrulică**, preşedintele C.J.E.F.S. : „Locul fruntaş deţinut de echipa noastră se datoreşte, pe lîngă ceilalţi factori, antrenorului Reinhardt care a contribuit la saltul calitativ al organizării jocului. Forţa de şoc a atacului a făcut să fim pe locul I ; în campionatul trecut 'tot greul îl ducea' apărarea — faptul cred că spune aproape totul. Nu trebuie să uităm că jucătorii tineri introduşi în lot cu un an în urmă (Stoia, Dumitru, Grozăvescu), alături de cei noi-veniţi, s-au încadrat foarte bine şi au început să dea roade, după cum experienţa de joc a lui Varga şi Sfirlogea se conjugă foarte bine cu dorinţa de afirmare a tineretului".

● **Ion Ştefan**, preşedintele C.S.M. Reşiţa : „S-a pornit de la disciplină. Antrenorul Reinhardt, în care mi-am dat seama că U.T.A. a pierdut un om de valoare, a avut tăria să renunţe la trei dintre jucători care nu se încadrau în disciplina pe care dorea s-o instaureze. Este vorba de Comisar, Căunei şi Vuici. Faptul că echipa a făcut această cotitură se întrevede şi din punct de vedere material : în campionatul trecut veneau la meciuri cîte 200—300 de oameni ; acum — 8 000 ! Şi în deplasări sînt alături de echipă cîte 2 000 de reşiţeni. Ce să mai spun despre susţinători ? Anul trecut îşi rupeau carnetele, acum avem peste 3 000. Sîntem acum fruntaşii seriei, cu speranţe pentru Divizia A, dar este bine că toţi factorii de răspundere îşi dau seama că este greu în Divizia A".

● **Ion Reinhardt**, antrenorul echipei : „Sînt în mijlocul acestui colectiv de la 6 iulie şi primul meu gînd a fost să „construiesc" o climă şi o atmosferă de lucru corespunzătoare. Am reuşit, cu concursul clubului şi al organelor locale care mi-au asigurat toţi factorii principali ce determină bunul mers al echipei. În general, jucătorii sînt disciplinaţi şi pot să-i formez aşa cum doresc. De altfel, acestei discipline trebuie să mărturisesc că i se datorează rezultatele de pînă acum. N-am avut ca obiectiv promovarea în Divizia A. Obiectivul s-a ivit pe parcurs. Totuşi, comportarea de pînă acum a echipei ne obligă să ne schimbăm optica, fiindcă întreaga Reşiţă aşteaptă ca, după 21 de ani, să revenim în primul campionat al ţării. Totuşi, sînt tot timpul cu picioarele pe pămînt, îmi dau seama că există echipe chiar în seria noastră, cu loturi mai bune. Nu au însă organizarea jocului şi pregătirea noastră".

Acestea ar fi „cauzele" revenirii Reşiţei pe primul plan al Diviziei B. În încheiere să notăm lotul de care se leagă speranţele pentru reîntoarcerea în prima divizie : **Ilies, Asa — portari, Kafka, Pirvan, Czikeli, Kiss, Zimmer, Rednic — fundaşi, Grozăvescu, Varga, Stoia, Crestian — mijlocaşi, Atodiresei, Jac, Floreă, Dumitru, Szilaghi, Sfirlogea, Puşcaş — atacanţi.**

Text : Mircea TUDORAN
Foto : S. BRAŞOVEANU